

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ: 373/2015
(Αριθμός κατάθεσης αγωγής 1710/314/12.11.2013)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Παρδάλη Ευαγγελία, Πάρεδρο, η οποία ορίσθηκε από την Προϊσταμένη Πρόεδρο Πρωτοδικών του Πρωτοδικείου Κατερίνης, και από τη Γραμματέα Μαρία - Ιωάννα Καζάκου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, την 11.06.2015, για να δικάσει τη με αριθμό κατάθεσης 1710/314/12.11.2013 αγωγή μεταξύ :

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ : Της εδρεύουσας στο Αμαρούσιο Αττικής (οδός Σάμου αρ. 51) ανωνύμου εταιρίας με την επωνυμία «ΑΕΠΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ Α.Ε.», όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της Θεοδώρου Κωνσταντινίδη (Α.Μ.Δ.Σ. Θεσσαλονίκης 3622) και κατέθεσε προτάσεις.

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ : Ομόρρυθμης Εταιρίας με την επωνυμία που εδρεύει στην εθνική οδός και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε.

Η ενάγουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 28.09.2013 και με αριθμό κατάθεσης 1710/314/2013 αγωγή της, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου την 12.11.2013, προσδιορίστηκε για συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ της υπόθεσης, ο πληρεξούσιος δικηγόρος της ενάγουσας ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του παρόντος Δικαστηρίου και στις έγγραφες προτάσεις του.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από την με αριθμό 1268δ' /20.11.2013 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Κατερίνης, την οποία με επίκληση προσκομίζει η ενάγουσα, αποδεικνύεται ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της κρινόμενης αγωγής, με πράξη ορισμού

δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για την δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας απόφασης, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα, με την επιμέλεια της ενάγουσας προς την εναγομένη (άρθρα 122 §1, 123, 124, 125, 126 §1δ', 127 §1, 128 §§1-3, 228 και 229 ΚΠολΔ). Ωστόσο, κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, η εναγομένη δεν εμφανίσθηκε στο Δικαστήριο, ούτε εκπροσωπήθηκε νόμιμα από πληρεξούσιο δικηγόρο όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε στη σειρά της από το οικείο πινάκιο και συνεπώς πρέπει να δικαστεί ερήμην (άρθρο 271 §1 και 2 εδ. β' ΚΠολΔ).

Η ενάγουσα ανώνυμη εταιρία εκθέτει στην υπό κρίση αγωγή της ότι συνιστά οργανισμό συλλογικής διαχείρισης που έχει καταστατικό σκοπό την προστασία και διαχείριση των δικαιωμάτων της πνευματικής ιδιοκτησίας, συνάπτοντας για το σκοπό αυτό συμβάσεις εκχώρησης με τους 'Ελληνες πνευματικούς δημιουργούς και συμβάσεις αμοιβαίας εκπροσώπησης με τις αντίστοιχες αλλοδαπές εταιρίες (οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης) πνευματικής ιδιοκτησίας, οι οποίες λειτουργούν στο εξωτερικό. 'Οτι ενόψει των προαναφερόμενων συμβάσεων το σύνολο των Ελλήνων και αλλοδαπών πνευματικών δημιουργών, και δη μουσικοσυνθετών και στιχουργών, έχουν εκχωρήσει έναντι αμοιβής στην ενάγουσα, η οποία λειτουργεί ήδη από το 1930, το αποκλειστικό δικαίωμα της εκμετάλλευσης του έργου τους, υπάρχοντος και μέλλοντος να υπάρξει, μορφή της οποίας εκμετάλλευσης αποτελεί και η δημόσια εκτέλεση των πάσης φύσεως μουσικών έργων τους, είτε αυτή γίνεται ζωντανά μέσω ορχήστρας είτε μέσω ηχητικών συστημάτων αναπαραγωγής και αναμετάδοσης ήχου σε κέντρα διασκέδασης και λοιπούς χώρους μαζικής εστίασης όπου εκτελείται δημόσια μουσική. 'Οτι η εναγομένη ομόρρυθμη εταιρία, η οποία είναι ιδιοκτήτρια και εκμεταλλεύεται το κείμενο στην και δη επί της εθνικής οδού

κέντρο διασκέδασης (ντίσκο – club) με το διακριτικό τίτλο συνολικής επιφάνειας 580 τ.μ. περίπου κατά τη θερινή περίοδο του έτους 2009 και 780 τ.μ. περίπου κατά τη θερινή περίοδο των ετών 2010 και 2011, κατά το χρονικό διάστημα 01.06.2009 έως και 31.08.2011, κατά το οποίο το εν λόγω κατάστημα λειτουργούσε μόνο για το χρονικό διάστημα της θερινής περιόδου και δη επί τρεις μήνες κάθε καλοκαίρι (από 1^η Ιουνίου έως και 31^η Αυγούστου κάθε έτους), προέβη, μέσω ηχητικών συστημάτων

αναπαραγωγής και αναμετάδοσης ήχου, τα οποία χειρίζοταν ντισκ – τζόκεϋ (DJ) και ήταν εγκατεστημένα σε αυτό (το κέντρο διασκέδασης) προς ψυχαγωγία των πελατών της, χωρίς την άδειά της (της ενάγουσας) σε δημόσια εκτέλεση των ειδικότερα δειγματοληπτικά αναφερόμενων στην αγωγή έργων, τα οποία αποτελούν πνευματική δημιουργία των ως άνω αναφερόμενων μελών της, παρά το γεγονός ότι γνώριζε αυτή (η εναγομένη) ότι απαιτείται προς τούτο η αντίστοιχη έγγραφη άδεια δημόσιας εκτελέσεως. Ότι κατόπιν τούτου η εναγομένη υποχρεούται να καταβάλλει σε αυτήν (την ενάγουσα) αποζημίωση, η οποία ανέρχεται στο διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως καταβάλλεται για το είδος αυτό της εκμετάλλευσης και ειδικότερα με βάση το αμοιβολόγιο που η ίδια η ενάγουσα έχει γνωστοποιήσει στο κοινό για το χρονικό διάστημα από 01.06.2009 έως και 31.08.2011 και συγκεκριμένα στο συνολικό ποσό των 24.636,00€ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. ποσοστού 23% κατά τα συναφώς και λεπτομερώς εκτιθέμενα στην αγωγή της. Επιπλέον, εκθέτει ότι λόγω της παράνομης και υπαίτιας αυτής συμπεριφοράς της εναγομένης υπέστη και ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να της επιδικαστεί το ποσό των 5.000,00€, επιφυλασσόμενη να αναζητήσει το υπόλοιπο ποσό των 44,00€ ενώπιον των ποινικών Δικαστηρίων, όπου και θα παραστεί ως πολιτικώς ενάγουσα κατά αυτής. Ενόψει όλων των ανωτέρω, ζητεί, κατ' εκτίμηση του αγωγικού δικογράφου, να υποχρεωθεί η εναγομένη, με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή, σε καταβολή προς αυτήν του συνολικού ποσού των 35.302,28€, το οποίο επιμερίζεται στο ποσό των 24.636,00€ [2 X {(1.146,00€ X 3 μήνες) + (1.451,00€ X 3 μήνες) + (1.509,00€ X 3 μήνες)} = 2 X (3.438,00 + 4.353,00 + 4.527,00) = 2 X 12.318,00 = 24.636,00€] πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ 23% εκ ποσού 5.666,28€ ως αποζημίωση για τα έτη 2009, 2010 και 2011 και στο ποσό των 5.000,00€ ως χρηματική ικανοποίηση της ηθικής της βλάβης, και δη με το νόμιμο τόκο από την όχληση της εναγομένης, η οποία έλαβε χώρα στις 09.08.2009 με την παράδοση του με την ίδια ημερομηνία απογραφικού – ενημερωτικού δελτίου, άλλως την 05.04.2012 με την επίδοση προς αυτήν της από 03.04.2012 εξώδικης διαμαρτυρίας – πρόσκλησης και δήλωσης προς αυτήν, άλλως από την επίδοση της κρινόμενης αγωγής και μάλιστα μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφληση, καθώς επίσης και να καταδικαστεί αυτή (η εναγομένη)

στην εν γένει δικαστική της δαπάνη ποσού 3.000,00€, στην οποία συμπεριλαμβάνονται και οι δαπάνες για την ανακάλυψη των αντίστοιχων προσβολέων. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η αγωγή παραδεκτά και αρμόδια φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου (άρθρα 7, 9, 14 §2, 25 §2 ΚΠολΔ) κατά την τακτική διαδικασία. Ως μη νόμιμο πρέπει να απορριφθεί το αίτημα της ενάγουσας για την νομιμότοκη καταβολή, είτε από την 09.08.2009, είτε από την 05.04.2012, είτε από την επίδοση της αγωγής, του ποσού των 5.666,28€, το οποίο αντιστοιχεί σε ποσοστό ΦΠΑ 23% επί της αιτούμενης αποζημίωσης συνολικού ποσού 24.636,00€. Τούτο δε διότι, η απαίτηση για ΦΠΑ ζητείται, κατ' άρθρο 69 §1 περ. ε' ΚΠολΔ, από την επέλευση του χρονικού σημείου της καταβολής του ποσού της κύριας οφειλής (επέλευση γεγονότος). Στην περίπτωση, όμως, αυτή, σύμφωνα με τα άρθρα 345 και 346 ΑΚ, δεν οφείλονται τόκοι πριν την επέλευση του παραπάνω χρονικού σημείου, το οποίο στην ειδική περίπτωση καταβολής ΦΠΑ επί ολικής καταβολής των επιδικαζομένων ταυτίζεται με την εξόφληση. Άλλα και επί μερικής εξόφλησης της κυρίας οφειλής, η οποία είναι νοητή, διότι στα πλαίσια αναγκαστικής εκτέλεσης είναι δυνατή και η μερική εξόφληση (άρθρα 928, 974 επ. ΚΠολΔ), η προς τοκοδοσία υποχρέωση δεν γεννάται πριν την επέλευση του παραπάνω χρονικού σημείου (βλ. σχετικά ΑΠ 80/1999, ΠΠρΑθ 1369/2010, ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ»). Επιπλέον, μη νόμιμο είναι το αίτημα της ενάγουσας για τη νομιμότοκη καταβολή από την 09.08.2009 των ποσών που αντιστοιχούν αφενός στην αιτούμενη αποζημίωση για τα έτη 2010 και 2011 [2 X (4.353,00€ + 4.527,00€) = 2 X 8.880,00€ = 17.760,00€] και αφετέρου για τη χρηματική ικανοποίηση της ηθικής της σύμφωνα και με τα ιστορούμενα στο δικόγραφο της υπό κρίση αγωγής της. Μη νόμιμο, εξάλλου, είναι και το αίτημα της ενάγουσας να συμπεριληφθούν στα δικαστικά έξοδα και οι δαπάνες για την ανακάλυψη των προσβολέων, καθώς οι δαπάνες αυτές ανάγονται στα λειτουργικά έξοδα της ενάγουσας και δεν αποτελούν αποδοτέα έξοδα, σύμφωνα με τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 189 ΚΠολΔ. Σε κάθε περίπτωση, άλλωστε, η ενάγουσα δεν επισυνάπτει κατάλογο των εξόδων της, ούτε και προσδιορίζει συγκεκριμένα, κατά το είδος και το ποσό του, τα επιμέρους κονδύλια που συναπαρτίζουν το

συνολικό από αυτήν αιτηθέν ποσό. Ως εκ τούτου, το παρόν Δικαστήριο, σε περίπτωση επιδίκασης δικαστικών εξόδων, θα προβεί σε προσδιορισμό τους με βάση τα στοιχεία της δικογραφίας και τις γνωστές σε αυτό δικαστικές και εξωδικαστικές ενέργειες της ενάγουσας (ΑΠ 1584/1997, ΕΛΛΔ/νη 39.1284). Κατά τα λοιπά, η αγωγή είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2 §1, 3 §§ 1 -2, 54, 55, 56, 58, 65 §2 Ν. 2121/1993, 914, 932, 340, 346 ΑΚ και 176 επ., 907 και 908 ΚΠολΔ, πρέπει δε να ερευνηθεί (κατ' αυτό το μέρος) ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου ότι για το καταψηφιστικό αίτημά της έχει καταβληθεί το απαιτούμενο τέλος δικαστικού ενσήμου με τα ανάλογα υπέρ τρίτων ποσοστά (βλ. το με αριθμό 14297079 – σειρά VI διπλότυπο είσπραξης της Δ.Ο.Υ. Α' Θεσσαλονίκης, το με α/α παραστατικού 21/10.06.2015 γραμμάτιο είσπραξης της Ε.Τ.Ε. και το με αριθμό 7250363 γραμμάτιο είσπραξης της Ε.Τ.Ε.).

Απολειπομένης της εναγομένης, κατά τη συζήτηση της κρινόμενης αγωγής, κατά της οποίας (αγωγής) δεν υφίσταται ένσταση αυτεπαγγέλτως εξεταζόμενη και κατά το μέρος που πρόκειται για γεγονότα, για τα οποία επιτρέπεται ομολογία, οι εμπεριεχόμενοι στην αγωγή πραγματικοί ισχυρισμοί της ενάγουσας κρίνονται αποδεδειγμένοι, λόγω της ερημοδικίας της εναγομένης και της συνεπεία αυτής τεκμαιρόμενης κατά νόμο εκ μέρους της ομολογίας των εμπεριεχόμενων στην αγωγή πραγματικών ισχυρισμών, κατ' εφαρμογή του άρθρου 271 §3 σε συνδυασμό με το άρθρο 352 §1 ΚΠολΔ. Το Δικαστήριο, εξάλλου, κρίνει ότι η εύλογη μη καλυπτόμενη από το τεκμήριο ερημοδικίας χρηματική ικανοποίηση που δικαιούται η ενάγουσα για την ηθική βλάβη που υπέστη από την αδικοπρακτική συμπεριφορά του εναγομένου, λαμβανομένων υπόψη των πραγματικών περιστατικών, του είδους της προσβολής, της περιουσιακής και κοινωνικής κατάστασης των μερών, καθώς και των κανόνων τής κοινής πείρας και λογικής (ΑΠ 256/2004, ΤΝΠ «NOMOS»), ανέρχεται στο ποσό των πεντακοσίων ευρώ (500,00€). Συνακόλουθα, η κρινόμενη αγωγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως βάσιμη και στην ουσία της και να υποχρεωθεί η εναγομένη να καταβάλλει στην ενάγουσα το συνολικό ποσό των 30.802,28€ (30.302,28€ + 500,00€), με το νόμιμο τόκο και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση, κατά τις ειδικότερες διακρίσεις που αναφέρονται στο διατακτικό της παρούσας, σύμφωνα πάντα και με τα ιστορούμενα στο δικόγραφο της κρινόμενης αγωγής. Σημειώνεται ότι όσον

σελίδα 7 της με αριθμό 373/2015 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Κατερίνης – Τακτική
Διαδικασία

ΚΡΙΘΗΚΕ, ΑΠΟΦΑΣΙΣΘΗΚΕ και ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριό του, στην Κατερίνη, την 15^η Σεπτεμβρίου 2015.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

*ΦΩΤΟ
ΑΚΡΙΒΕΣ (ΑΝΤΙΠΡΑΣΤΟ) ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟ*